

Posudek vedoucího práce na magisterskou diplomovou práci Marie Jenovéfy Kučerové (ÚHV FF UK)

Tvorba Bohuslava Martinů se těší v posledních letech značné pozornosti diplomantů našeho ústavu. Oprávněně – jedná se o dílo bohaté rozměrem i závažností, rozmanité a mnohotvárné, a nadto se zde naskýtá i ideální možnost propojení akademického výzkumu s praktickou aplikací v podobě chystané souborné edice autorova díla, pro níž je tento narůstající soubor diplomových prací cenným materiálovým východiskem.

Magisterská diplomová práce Marie Jenovéfy Kučerové „**Sonáty č.I-III pro violoncello a klavír Bohuslava Martinů, ÚHV FF UK, Praha 2006**“ patří do tohoto okruhu; vyrostla z diplomantčiny práce v semináři hudby 20.století a pojednává o vcelku často koncertně frekventovaném a vděčném, ale v muzikologické reflexi skladatelova díla minimálně zmiňovaném okruhu autorovy komorní tvorby, a sice o jeho violoncellových sonátách.

Jak z autorčiných podrobných analýz zmíněného okruhu děl vyplývá, hlavním důvodem tohoto dosavadního malého zájmu je zřejmě okolnost, že se jedná sice o skladby kompozičně bohaté, suverénně vystavěné i nástrojově pro oba instrumenty vděčně napsané, avšak zároveň o díla, která v celkovém souhrnu skladatelovy tvorby nepředstavují novátorské kroky, které by posouvaly jeho hudební myšlení do nových oblastí; jedná se naopak o skladby, které „zaldňují“ doposud autorem ovládaný prostor hudební tvořivosti a kterými vyhověl zájmu interpretů o tento typ komorní hudby. Dlouhá řada profesionálních nahrávek, v práci uvedených, svědčí o tom, že úspěšně.

Cílem práce tedy zákonitě není definovat inovace hudebního jazyka, které by pojednávané skladby přinášely, ale vyrovnat se s dosavadní literaturou, skladby analyzovat a pečlivě pojednat o ediční problematice. Tyto cíle práce splňuje, nadto se v rámci, daném torzovitým stavem pražských hudebních knihoven, pokouší i o zasazení pojednávaného souboru skladeb do širšího historického kontextu evropské tvorby druhé třetiny 20.století, ovšem se vcelku očekávaným výsledkem – převažuje zde pozdně romantický nebo neoklasický přístup k pojetí cyklu i hudebnímu jazyku. Violoncellové sonáty zkrátka nebyly tím polem, kde by se odehrávaly hlavní stylové posuny a tvůrčí přínosy onoho období.

Na základě uvedených skutečností doporučuji magisterskou diplomovou práci Marie Jenovéfy Kučerové k obhajobě.

Praha, 25. 5. 2006

Prof.PhDr.MgA. Milan Slavický,
Ústav hudební vědy FF UK Praha,